

ganizacji Narodów Zjednoczonych polski dokument przystąpienia do powyższej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacji lub przystąpienia do wymienionej Konwencji:

Izrael dnia 7 czerwca 1957 r.
Wielka Brytania dnia 20 sierpnia 1957 r.

(Ratyfikacja w imieniu Zjednoczonego Królestwa W. Brytanii i Płn. Irlandii, Channel Islands i Isle of Man). Deklaracjami otrzymanymi przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 18 marca i dnia 19 maja 1958 r. Rząd W. Brytanii, zgodnie z art. 7 ust. 2 wymienionej Konwencji, poinformował o rozciągnięciu stosowania jej postanowień na następujące niemetropolitalne terytoria: Aden, Bahamy, Barbados, Basutoland, Bechuanaland, Bermudy, Gujana Brytyjska, Honduras Brytyjski, Brytyjskie Wyspy Salomona, Somali Brytyjskie, Cypr, Wyspy Falklandzkie, Fiji, Gambia, Gibraltar, Wyspy Gilbert i Ellice, Hong-Kong, Jamajka, Kenia, Wyspy Leeward (Antigua, Montserrat, St. Christopher-Nevis), Wyspy Wirginii Bry-

tyjskiej, Malta, Mauritius, Północne Borneo, St. Helena, Sarawak, Wyspy Seszelskie, Sierra Leone, Singapore, Swaziland, Tanganika, Trinidad i Tobago, Uganda, Wyspy Windward (Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent), Zanzibar oraz Federacja Rodezji i Nyasaland.

Republika Dominikańska dnia 10 października 1957 r.
Irlandia dnia 25 listopada 1957 r.
Kuba dnia 5 grudnia 1957 r.
Szwecja dnia 13 maja 1958 r.
Norwegia dnia 20 maja 1958 r.
Cejlon dnia 30 maja 1958 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 17 września 1958 r.
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka dnia 3 grudnia 1958 r.
Nowa Zelandia dnia 17 grudnia 1958 r.
(Ratyfikacja w imieniu Nowej Zelandii, Wysp Cooka (włącznie z Niue), Wysp Tokelau i terytorium powierniczego Zachodniej Samoa)
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka dnia 23 grudnia 1958 r.
Federacja Malajska dnia 24 lutego 1959 r.
Jugosławia dnia 13 marca 1959 r.
Dania dnia 22 czerwca 1959 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

336

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1959 r.

w sprawie wysokości opłaty uzdrowiskowej w m. Sopotcie.

Na podstawie art. 36 ust. 4 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1955 r. Nr 21, poz. 136 i z 1958 r. Nr 44, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się na okres od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia każdego roku górną dopuszczalną wysokość dziennych opłat uzdrowiskowych, jakie mogą być pobierane w m. Sopotcie w następującej wysokości:

1) od osób pobierających renty, emerytury i inwalidów oraz młodzieży i dzieci — 2 zł,

2) od członków związków zawodowych, wojskowych służby czynnej, funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej, członków związków pracowników twórczych, członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, jak również od osób będących na ich utrzymaniu — 5 zł,

3) od osób nie wymienionych w pkt 1 i 2 — 10 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

337

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1959 r.

w sprawie szczegółowych zasad spłaty należności spadkowych nie objętych zawieszeniem.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o zawieszeniu niektórych spłat spadkowych (Dz. U. Nr 36, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Praca w indywidualnym gospodarstwie rolnym, należącym do innej osoby, uzasadnia wypłatę należności spadkowych stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia